

De Eindhovenseweg doet zijn beklag

Vermoeid van dralen en van duren
zou ik mijn rug eens willen schuren
aan huizen die te dromen staan
in een beheerst en luw bestaan,
waar mensen rustig winkelen
waar kinderen weer hinkelen
waar bomen dromen van een laan.

Bij al dat oeverloos gepraat
bleef ik een veel te drukke straat
belast met stromen van vervoer
voor grutter, slager, bakker, boer
die daaglijks naar het noorden gaan
of naar het zuiden, af en aan:
al jaren draait men mij een loer.

Bestuurders ken uw dure plicht,
behoed mij voor het slecht bericht,
dat dreunen door mijn zere hoofd
van mooie woorden: vast beloofd.
Al duurt het tot sint Juttemis,
laat zien dat er vooruitgang is,
de hoop raakt ooit eens uitgedoofd.